

Werk der broden v.z.w.

Andre Delzennestraat 9, 7800 Aat, België.

<http://www.AnthonyCharity.org>

« *Laten we de kinderen een opleiding geven voor een betere wereld* »

Driemaandelijks - n°6 - 1ste trimester 2005

Sluitings-toelating : BC 6295

Afgiftekantoor : Brussel X

Aanneming : P 304122

Als we nee zouden zeggen op de vraag om hulp van de kinderen van lepra-patiënten, dan zouden er veel meer op straat eindigen. Ik hoop dat jullie ook graag meer kinderen op de schoolbanken zien, dankzij dit project.

Het nieuwe jaar is in 2005 van start gegaan met de schok van de tsunami. Dat was een nachtmerrie. De gedachte aan de miljoenen mensen die daaronder geleden hebben is zeer pijnlijk, en velen van ons zijn nog zwaar onder de indruk van de ramp. Misschien kan een dergelijke gebeurtenis ons aan het denken zetten over de nietigheid van een mensenleven en de betekenis van ons bestaan! Behalve strijd en pijn heeft de tsunami gelukkig ook solidariteit voortgebracht, want voor het eerst is de hele wereld als één familie bijeengekomen om steun te bieden.

Aangezien wij allemaal op grote of kleine schaal de levens van andere mensen beïnvloeden, hoop ik dat wij allemaal de vreugde mogen voelen van delen en geven. Soms heb ik het gevoel dat alles in ons leven voorbijgaand is, en wat op het einde overblijft datgene is wat wij aan anderen hebben gegeven om hen een beter leven te geven. Wat er ook de oorzak van mag zijn: pijn blijft pijn en als wij de pijn kunnen verzachten van iemand die we niet eens kennen, dan is dat een uiting van de ware Liefde, die ons hart zal verblijden !

Er is een verzoek gekomen om een nieuw project te starten om de kinderen van lepra-patiënten te steunen.

We moesten dus weer een keuze maken. We zijn nu van plan om de fondsen te bekijken waarover wij beschikken voor het beheer van de Sint-Antoniusschool, en geleidelijk aan steun te geven aan de kinderen van de lepra-patiënten. We mogen immers niet vergeten dat we vroeg of laat ook de schoolgebouwen zullen moeten uitbreiden. Volgend jaar zullen we al meer dan 400 kinderen hebben...

Om de huidige fase van het schoolproject af te werken hebben we ongeveer tweehonderdduizend euro geïnvesteerd. Dat vertegenwoordigt uw giften van een periode van drie jaar.

Alles wat wij hier doen is te danken aan ieder van jullie, en aangezien we niet met velen zijn is de steun van elk van jullie juist zo waardevol.

Marc Valentin,
Voorzitter

De Sint-Antoniusschool heeft een bus !

De kinderen in onze school zijn tussen 4 en 9 jaar oud. Zij hebben een vervoermiddel nodig om naar school te kunnen komen.

Er zijn maar een paar mensen in de dorpen die beschikken over fietsen of bromfietsen. Om naar de markt of naar de stad te gaan wandelen de dorpsbewoners vele kilometers, en het vergt zelfs heel wat tijd om alleen maar naar de grote baan te stappen. Het is in de gegeven omstandigheden dan ook onmogelijk voor de kinderen om naar school te komen zonder transportmiddel. We hadden eerst een jeep, maar het kostte uren om alle kinderen naar huis te brengen omdat daar verschillende ritten voor nodig waren. Het was ook moeilijk om iedereen 's morgens op tijd

op school te krijgen om de lessen op tijd te laten beginnen. De bus kan 80 tot 90 kinderen vervoeren in één keer. We hopen hen duidelijk te kunnen maken dat ze met de fiets moeten komen als ze groter worden.

Bouwperikelen

Het logies voor de leerkrachten is bijna klaar. Het feit dat bouwmaterialen niet vlot beschikbaar zijn is een grote hinderpaal voor de vlotte voortgang van de werken.

Het blijft worstelen om de gebouwen op tijd klaar te krijgen. Alleen al doordat het dorp zo afgelegen ligt is het moeilijk om het werk te doen vooruitgaan. Er is geen elektriciteit, zodat we geen efficiënte werktuigen kunnen inzetten om de vloeren vlak te krijgen, enz. We hebben zelfs meer geld moeten investeren omdat veel taken die normaal zouden uitgevoerd worden met behulp van elektriciteit, moesten gebeuren met aandrijving door een benzinemotor. De aannemers zijn niet zo blij dat ze elk stuk materiaal en onderdeel uit de stad moeten halen. Op dit ogenblik wordt er gewerkt aan het logies voor de leerkrachten. Voorlopig logeren zij in de dorpen, waar ze zich zo goed en zo kwaad als het gaat uit de slag trekken zonder toiletten of zuiver water...

Familiebezoek

's Zaterdags is de school open tot 12.00u. 's Namiddags gaan de leerkrachten op bezoek bij de leerlingen. Deze huisbezoeken helpen ons om goede relaties op te bouwen met alle dorpen in de omtrek en ook om de families beter te leren kennen. Op zes maanden tijd hebben alle kinderen zo'n huisbezoek ontvangen.

« Mijn kind weet al meer dan ik en ik sta er versteld van hoe groot ze is geworden ». (De moeder van Rekha)

Aangezien de vrouwen hier hun huis niet uitkomen, is dat het moment waarop de leerkrachten met de moeders kunnen praten.

Een nieuw project voor het jaar 2005

De laatste jaren heb ik vaak kinderen van lepra-patiënten gesproken, om ze vervolgens te laten opnemen in een school met internaat in Delhi die door een religieuze congregatie wordt beheerd. De priester die daarover gaat geeft mij telkens het aantal kinderen op waarvoor in een gegeven jaar plaats is – meestal 10 tot 14.

Het was voor mij altijd een marteling om te moeten kiezen welke kinderen naar het internaat mochten gaan. Er kwamen er

altijd zo veel, met hun hoopvolle ouders die hun eigen kind zo graag wilden laten gaan. Het eindigde er altijd mee dat we de meeste van hen moesten afwijzen, wetende dat ze dan dikwijls met hun ouders zullen meegaan om te bedelen.

De internaten voor kinderen van lepra-patiënten die door religieuze congregaties worden beheerd zijn oorspronkelijk opgericht om de kinderen bij hun ouders weg te halen omwille van de kans op besmetting. Aangezien het medicijn tegen lepra intussen gemakkelijk verkrijgbaar is, kan lepra intussen beschouwd worden als een minder gevaarlijke ziekte, zodat de kinderen bij hun ouders kunnen blijven en het aantal kinderen dat naar het internaat gaat sterk gedaald is. Een paar maanden geleden ontmoette ik tijdens een bezoek aan een leprozenkolonie de jonge *Vinod*, een van de kinderen die we niet naar het internaat konden sturen, al bedelend op straat met zijn ouders. Als ze eenmaal gewoon zijn te bedelen, is het moeilijk om hen nog naar school te sturen om te studeren.

Aangezien internaten duur zijn is de enige manier die wij kunnen bedenken om hen te helpen, hen naar de lokale scholen te sturen. De lepra-kolonies liggen in de buurt van de steden, en daar bevinden zich goede scholen. Het zou dus volstaan om hun schoolgeld te

betalen om ervoor te zorgen dat de kinderen onderwijs kunnen genieten.

We hebben al enkele van de kinderen in scholen ingeschreven en we hopen er nog meer te kunnen helpen. En we zijn jullie dankbaar voor jullie steun, die ons in staat stelt om dit nieuwe project op te starten.

Molly Sebastian, Projectmanager

Ik was in India in december 2004 voor het begin van het project. Steun ons nieuwe project... Praat erover met mensen die u kent en help méér kinderen van lepra-patiënten om naar school te gaan !

Verantwoordelijk uitgever : M. Valentin, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat

Het *Werk der broden van Sint Antonius van Padua* is een onafhankelijke organisatie zonder winst oogmerk, die zich inzet om voor en met kinderen te werken. Wij geloven dat alle kinderen recht hebben op gezondheidszorg, onderwijs en een toekomst waarin zij hun talenten kunnen ontwikkelen en realiseren.

Wij worden ondersteund door de gulle giften van particulieren. Ons hoofdkwartier bevindt zich in België en ons werk vindt voornamelijk plaats in het noorden van India.

Onze nieuwsbrief wordt elk kwartaal verzonden naar al wie ons steunt.